

Sygn. akt V CZ 94/10

POSTANOWIENIE

Dnia 9 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący)

SSN Iwona Koper (sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

w sprawie egzekucyjnej z wniosku J. C., T. K., J. M.

i P. M.

przeciwko dłużniczce Kompanii Węglowej Spółce Akcyjnej w K.

o wykonanie czynności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 9 lutego 2011 r.,

zażalenia wierzycieli na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 3 sierpnia 2010 r.,

oddała zażalenie;

zasądza od wierzycieli na rzecz dłużnika kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 3 sierpnia 2010 r. Sąd Okręgowy w G. uchylił zaskarżone postanowienie z dnia 22 kwietnia 2010 r. i umorzył postępowanie w sprawie oraz zasądził od wnioskodawców solidarnie na rzecz dłużniczki kwotę 330 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Przytoczone rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania zaskarżyli zażaleniem wierzyciele, zarzucając, że na zasadach słuszności, winni być z tych kosztów zwolnieni na podstawie art. 102 k.p.c. Wprawdzie w sprawie doszło do umorzenia postępowania w sytuacji, gdy egzekucja została wszczęta po śmierci wierzyciela na podstawie dotychczasowego tytułu wykonawczego i w oparciu o wnioski skarżących, którzy nie uzyskali klauzuli wykonalności na swoją rzecz, jednak umorzenie postępowania z tej przyczyny nie wynika z działań podjętych przez dłużniczkę, która tej okoliczności nie podniosła.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może w ogóle nie obciążyć kosztami strony przegrywającej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że o nieobciążeniu strony przegrywającej kosztami procesu sąd orzeka na podstawie okoliczności konkretnej sprawy uzasadniających ocenę, że chodzi o „wypadek szczególnie uzasadniony”. Skorzystanie z możliwości zastosowania tego przepisu, ustawodawca pozostawia swobodnej ocenie sądu. Jak przyjmuje się w orzecznictwie (tak m. in. postanowienia SN z 3 grudnia 2007 r., I CZ 110/07 i z dnia 1 października 2010, I CZ 142/10 nie publikowane) kwestia trafności i zasadności skorzystania z tego uprawnienia, co do zasady podlega kontroli Sądu odwoławczego, jednak ewentualna zmiana zaskarżonego orzeczenia o kosztach powinna mieć w takim wypadku charakter wyjątkowy, do czego – na tle uzasadnienia wniesionego zażalenia – brak jest podstaw.

Z tych względów, orzeczono, jak w sentencji (art. 385 w zw. z art. 394¹ § 3, art. 398²¹ i art. 397 § 2 k.p.c. i art. 98 § 1 i 3 w zw. z art. 99, art. 391 § 1 i art. 389²¹ k.p.c.).